

NUMMER 4 - AUGUST 2017

Nyhetsbrev for medlemmene

Innhold

S1: Forbundslederen har ordet.

S3:
- Nytt fra sekretæren:

Arendalsuka.

S4:
Nytt fra VD

Høstens styremøter

Frister
medlemsoversikter

Forbundsleder Kjell Levik

Vi er kommet langt ut i august og må vel bare innrømme at sommeren nærmer seg slutten. Mandag 21. august var det skolestart igjen og da må vi vel bare akseptere at nå er det høst. Her på Østlandet hvor jeg har tilbrakt mesteparten av

sommeren har det vært litt sånn av og på vær. Til dels mye nedbør noen ganger men stort sett brukbare temperaturer. Vi var vel en uke på Nordmøre og i Trøndelag hvor både jeg og kona tilbrakte hele vår barndoms- og ungdomstid. Der opplevde vi at temperaturen lå jevnt på rundt 26 grader. Jeg kan nesten ikke huske at det var så varmt da vi bodde der. Men det var det kanskje. En har lett for å glemme.

Vi pleier å være i Norge om sommeren og nyte den norske sommeren. Men svært mange nordmenn reiser til utlandet i ferietiden. Det vanligste er vel å reise til Middelhavområdet. Det som har preget det området nå i en lang periode er en ekstrem varme. Vår utmerkete kasserer, Jan Oddvar, har tilbrakt tre uker i Montenegro. Han sier at det var rundt 40 grader i alle de tre ukene. På de varmeste dagene var temperaturen oppe i 49 grader. Jeg er litt usikker om hvordan jeg ville ha taklet en slik varme. Men Jan Oddvar likte det. Vår også utmerkete sekretær, Erik, har tilbrakt forrige uke på Arendalsuka. Han vil fortelle om sine opplevelser lenger ned i dette nyhetsbrevet.

Ellers er jo nå omtrent alle aviser og TV kanaler opptatt av at det om ca. tre uker skal være Stortingsvalg i Norge. På TV er det hver dag diskusjoner og reportasjer fra hvordan de forskjellige partiene presenterer sine fanesaker og sine programmer. Ellers er jeg ikke alltid så imponert over hvordan de opptrer. Noe av mitt inntrykk er at de ofte er mere interessert i å rakke ned på de andre partilederne enn å presentere sitt eget program. Første dag under Arendalsuka var det en stor debatt mellom alle partilederne på NRK1. Det som sitter igjen av inntrykk hos meg er hvor ofte de avbrøt hverandre. Dagbladet hadde laget en statistikk over dette. 81 ganger ble partilederne avbrutt, stort sett av en av de andre partilederne. Vi er vel godt voksne vi som sitter og ser på slike debattprogrammer og vi liker stort sett ikke avbrytelser. Når det ikke er valgkamp, kan politikerne ha samtaler og bygge på hverandres tanker. Men valgkamp er noe helt annet. Her må politikerne skaffe seg taletid på bekostning av sine taletrengte debattmotstandere. Vi får bare akseptere at slik er det. Vi får se på det også som et underholdningsinnslag.

Jeg har sett litt på listene som de forskjellige partiene har satt opp til

årets valg. Ingen av dem har forslag til representanter over 70 år. I flere tilfeller har partier som har folk over 70 år på det sittende Storting og hvor representantene har ønsket å fortsette, så er de blitt kastet ut av nominasjonskomiteene. Slik er det med den saken.

Jeg skal ikke si noe om hvilke av partiene som ser ut til å ha det beste tilbudet til oss eldre. Det er ikke så lett heller å finne det ut. Men det er en annen ting som bekymrer meg litt. På 90-tallet mente nordmenn at de eldre hadde det vanskeligst i Norge. Men det tyder på at sympatien nå er flyttet over fra de eldre og over til de unge og spesielt unge enslige forsørgere. De eldre er blitt den store taperen i folks oppfatning av hvem som har det dårligst. Nå mener nordmenn at de eldre har det godt nok og at enslige, unge forsørgere som sliter med økonomien har det vanskeligst. Aftenposten hadde et intervju for noen dager siden av et eldre ektepar, 79 og 76 år gamle. De satt og spiste en lunsj med et glass vin og en øl på Aker Brygge og fortalte om hva de drev med. De bor i en romslig leilighet, spiller golf et par ganger i uken og er glad i å reise. De korter ned vinteren i begge ender ved å tilbringe deler av den på Kanariøyene. Kona og jeg har vært på Grand Canaria to ganger. Og hva møter oss der? Det snakkes norsk nesten over alt. Eldre norske ektepar går rundt og leier hverandre, og det er selvsagt hyggelig å se, men det tyder også på at de har et godt liv. Så det er kanskje noe i det at vi eldre i Norge har det bra.

Mye har skjedd i løpet av tiden etter 90-tallet. Vi pensjonister har blant annet fått nytte godt av en rekke skattelettelser som økning av minstefradraget og redusert avkortning i pensjonen for gifte og samboende. Enslige minstepensjonister som ofte blir trukket fram som de som får minst, har også fått spesielle tillegg. En ting som irriterer meg og også mange andre er at vi ikke har fått full uttelling på prisstigningen på grunn av det fradraget på 0.75 % som vi pensjonister får. Vi har tapt kjøpekraft både i 2015 og i 2016. Dette har jeg skrevet om i flere av våre tidligere nyhetsbrev. Men spørsmålet er selvsagt om dette vil fortsette og om det relativt gode livet vi tilsynelatende har vil fortsette.

Det som særpreger mange av oss eldre er at vi i alle år har vært sparsommelige og nøkterne og også greid å spare opp midler til alderdommen. Derfor kan det se ut som de fleste av oss har en god levestandard. Men vi må få opprettholdt vår kjøpekraft. Det må de politiske partiene ta på alvor.

Det forventes at eldrebølgen i Norge slår til for fullt i 2020-årene. På toppen av dette kommer innvandrere som har betydelig lavere yrkesdeltakelse enn befolkningen ellers og som derfor ikke har bidratt til det Norge vi har i dag. De vil heller ikke bidra i noen grad i framtiden. Kombinasjonen av eldrebølgen og innvandringen kan utfordre den norske velferdsmodellen. Modellen forutsetter nemlig at flest mulig arbeider og betaler skatt.

Det er mye oppmerksomhet rundt integrering av innvandrere. Men jeg skulle ønske at det ble mere oppmerksomhet rundt eldre som kan og vil, men som ikke kan få jobb. Vi blir stadig eldre og mange kan og vil jobbe, litt eller mye. Vi kan jobbe et godt stykke inn i både seksti- og syttiårene. Skal vi ha råd til fremtidens eldre må flere av oss jobbe. Også flere unge må inn i arbeidslivet, flere innvandrere må lykkes i arbeidslivet og vi eldre må også jobbe lengre. I

Valget
nærmer seg

gjennomsnitt ønsker nordmenn å være i jobb til vi er 66 år. Men tre av ti ønsker å jobbe til de er 70 år. I følge en undersøkelse jeg leste forleden vil den direkte gevinsten av at 62-67-åringene står ett eller to år lenger i arbeid ligge på rundt 32 milliarder kroner årlig.

Det skapes et inntrykk at eldre er omsorgstrengende og ensomme. Det kan være slik for en mindre gruppe, men for den store majoritet av oss er det ikke slik. Mange av oss er en uutnyttet ressurs som vil sette pris på muligheten til fortsatt å bidra i samfunnet. Derfor må arbeidslivet i både offentlig og privat sektor legges bedre til rette for eldre arbeidstakere. Det brukes mye penger i integrering av innvandrere, men det er etter min mening like mye å hente for samfunnet å holde flere eldre lengre integrert i det norske arbeidslivet.

Det er et spennende valg vi har foran oss. Blir det et systemskifte? Personlig tror jeg at det for oss pensjonister ikke betyr så veldig mye hvem som vinner valget. Så vidt jeg har erfart ved både å studere mange av partiprogrammene og høre hva representanter for de forskjellige partiene uttaler, så er ikke vår hverdag det som opptar partiene mest. Det er synd, men slik er det. Det er selvsagt mulig at jeg tar feil. I tilfelle det skjer skal jeg legge meg flat i et senere nyhetsbrev. Godt valg!

Kjell Levik

NYTT FRA SEKRETÆREN

Arendalsuka – en vellykket satsing for Pensjonistforbundet.

Som dere sikkert har sett ble Arendalsuka arrangert 14-18/8-17 med politikere og alle andre som betyr noe i Norge. Det er et stort arrangement med stands i hele sentrum av Arendal for foreninger og etater som vil vise seg fram. I alle restauranter, kulturhus, kino, teltscener og på båter er det foredrag og diskusjoner hele tiden. Jeg fikk opplyst at det i løpet av disse fem dagene er 379 arrangementer av ulike typer, og aldri har jeg sett så mange kjente fjes på så kort tid.

SAKO - organisasjonene var invitert av PF til å delta og bidra onsdag og torsdag med fremmøte på tirsdag i Risør der vi bodde på Risør hotell sammen med de andre fra Sentralstyret, ansatte konsulenter og helseutvalget. Buss til og fra Arendal hver dag.

Tirsdag ettermiddag fikk vi åtte som kom da, tid til å bli litt bedre kjent under en felles lunsj mens vi ventet på at de andre kom tilbake fra Arendal. På kvelden var det tid for sosialt samvær og en hyggelig middag. Middagen var på fyret Stangholmen ved innseilingen til Risør. På turen ut dit ble det også en liten rundtur i skjærgården på en gammel bilferge. Vind og sjøsprøyt utenfor vinduene på restauranten gjorde

middagen til en ekstra spesiell opplevelse.

Neste dag for oss i SAKO startet med et par timers møte med sentralstyret i Pensjonistforbundet for å diskutere helt uformelt hva vi mente var viktig i arbeidet med å lage et nytt handlingsprogram som skal vedtas på Landsmøtet i Pensjonistforbundet i juni i 2018. Dette arbeidet har pågått i hele år, og de ønsket nå innspill fra oss. I denne diskusjonen ble hver og en rundt bordet (ca. 15 stk) også bedt om å komme med en sak vi mente var viktig å satse på, helt uten at dette skulle binde oss senere i prosessen.

I og med at de aller fleste av oss i SVP har en rimelig pensjon så mente jeg at for medlemmene i SVP er det å få tilpasset bolig med nødvendig hjelpemidler og sykehjem med enerom for de som ønsker det, når det blir nødvendig, var viktig. (Vi i SVP har ellers frist til 31/12 i år med å fremme forslag til Pensjonistforbundet.)

Etterpå fikk vi utlevert T-skjorter med “Jeg vil se slippet min” og vi ble bedt om å gå rundt i byen og invitere folk inn til PFs arrangement i Kinosalen med tema: “Hvem skal vi stemme på?” Dette var en diskusjon mellom: Bent Høie (H), Dag Terje Andersen (A), Bård Hoksrud (FP), Eivind Trædal (MDG), Geir Toskedal KrF),

Snorre Valen (SV), Ketil Kjenseth (V). Debattleder var Geir Heljesen.

Forbundslederen Jan Davidsen hadde en kort innledning før Heljesen på eget initiativ plasserte kortet med “Jeg vil se slippet min” foran alle og ba dem skrive under. Alle unntatt en gjorde dette, så dette var det stor enighet om.

Diskusjonen ble interessant og til tider var temperaturen høy. Hoksrud brukte utestemmen i mikrofonen, så han snakket høyt, mens det var Snorre Valen som fikk mest applaus for sine innlegg. Hvem som ble vinner avhenger kanskje av den som så på sitt utgangspunkt.

Min kone, Gitta og jeg gikk etterpå ut for å sette oss å slappe av på en restaurant, med T-skjortene på. Rett etterpå kom Hoksrud og satte seg ved noen venner ved nabobordet. På spørsmål om hva han gjorde, så pekte han på oss og sa: “jeg har vært i diskusjonspanel hos disse typene”, og pekte på oss. Da jeg sa at diskusjonen på godt og vel en time var litt for kort, var han helt enig og han likte at temperaturen ble høy og diskusjonen heftig, men ble for kort.

Neste dag var det tid til å gå å se på alle stands og se på livet. Her var det stands for alle mulige organisasjoner og du kunne få hørselstest, målt blodtrykk og få vite om alle kjente og ukjente sykdommer og organisasjoner med ulike fagfelt. Hos Statens vegvesen kunne du få føle på bilvelt, kollisjon og sitte på med en førerløs buss.

NESTE
LANDSMØTE
30/5-31-5
2018

Mens vi gikk rundt skulle vi også invitere folk til teltscene for en to-timers orientering og debatt med temaet: "Slik får du mer ut av pengene som pensjonist". Hovedinnleder var konsulent i PF, Carsten O Five. Videre var Tom Stavi i Finans Norge, forsker Jon Hippe i FAFO, Kasper Gisholt fra Finansportalen og Elin Reitan fra Nordea med i diskusjonen sammen med Jan Davidsen og generalsekretær i PF Harald Norman.

Five åpnet friskt med følgende utsagn: "Aldri ha dårlig samvittighet for å bruke dine penger på deg selv. Barna klarer seg godt selv." Et annet viktig moment som ble fremhevet av Gisholt var at en burde plassere pensjonsforsikringene sine hos en institusjon som ikke tar gebyr ved utbetalinger. Gebyrene spiser opp opptjeningen og forsikringen øker ikke med årene, men reduseres.

Teltet var smekkefullt og det var ståplasser i de ca. to timene dette varte.

Hele tiden utenom disse arrangementene var det ulike interne møter i PF, så det var hektisk for alle parter

Dette var andre året PF deltok, og det var uten tvil en suksess. Det var hele tiden god tilstrømning til standen til PF der det også ble servert vafler med PFs logo på. Mange støttet underskriftskampanjen og det kom også nye medlemmer.

For oss som deltok fra SAKO, ble det lange dager opp klokken 7 i Risør, frokost og transport til Arendal. Transport til hotellet klokken 23 etter middag både tirsdag og onsdag. Torsdag hjemreise og ankomst hjem midnatt. Likevel - tre interessante og givende dager var det.

NYTT i Vegdirektoratet:

I Vegdirektoratet pågår det stadig mindre omorganiseringer internt på ulike avdelinger, men nå har det også skjedd en større omorganisering som berører flere avdelinger og som fører til endringer i personalforhold for mange ansatte..

De to avdelingene TMT, (Teknologi, Miljø og Trafikksikkerhet) og VT, Veg og Trafikk), skal gjennomføre en "sammenslåing og deretter delt seg opp" på en helt ny måte. Det betyr at noen seksjoner bytter avdeling i sin helhet, mens andre deles opp på flere nye seksjoner. Selve omorganiseringen skjer 1. september og helga 2-3 september skjer flyttingen. De nye avdelingene blir Veg, med Jane Bordal som leder og Transport, som ledes av Marit Brandtseg.

Nytt skjema for reiseregning.

Det er laget et nytt skjema for reiseregning for bruk i SVP og foreningene. Dette vil om kort tid bli lagt ut på WEB-sidene våre for nedlasting. Det er på styremøte i SVP vedtatt en liten justering av satsene for å følge med endringer i Statens satser.

Høstens møter i Forbundsstyret.

28/9 og 7/12. Har foreningene saker de ønsker tatt opp må jeg ha disse 3 uker før.

Medlemslister - frister

- Frist for medlemslister for støtteberettigede pr 1/9 til regionen er 15/9.
- Frist for medlems antall alle grupper pr1/9 til SVP er 20/9.

Hilsen Erik